[137] (17) - دعای آن حضرت در کارهای مهم، معروف به دعای عبرات پروردگارا ! از تو می خواهم أي رحم کننده بر اشکها، وای برطرف کننده غمها، وای تسلی بخش دردها، توئی که ابرهای تیره محنتها ودردها که سنگینی نموده را زدوده، وابرهای فتنه وآشوب که فراگیر شده رازائل می سازی، وگیاهان آنرا نابود، وساختمانهایش را منهدم، واستخوانها را پوسیده می کنی، ستم کشیده را مسلط، وطلب شده را طلب کننده، ومظلوم را زورمند، وکسی که در معرض تعرض می باشد را قادر می گردانی. بار الها ! چه بسیار بنده أي که تو را نداکرده: پروردگارا مورد ستم واقع شده ام مرا یاری کن، پس تو برای یاری أو بارانی سیل آسا از آسمان برایش فرو فرستادی، وچشمه هایی را گشوده وآب به اندازه مشخصی بالا آمد، و از نگاهبانیت أو را بر روی کشتی حمل نمودی. أي آنکه هر گاه بنده در تاریکی شب متحیرانه تو را بخواند، و دوست مهربانی برای یاری وپناه نداشته باشد، از یاری تو پناه ودادرسی می یابد، ودوستی که أو را بسوی خود خوانده، واز سختی رهائیش داده، و راههای گشایش را برایش می نمایاند. _____